

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIFNA AF

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

FÖRSTA BANDET

ÖLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AF

SVEN SÖDERBERG och ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1900—1906

[111410]

52. Köping.

Pl. XXX. Fig. 52.

Ett fragment af en runsten hittades på nyåret 1891 i nordöstra hörnet af kyrkogården vid gräfning af en graf; den låg på $\frac{1}{2}$ alns djup. Närmaste jordmånen omkring undersöktes utan att flera stycken framkommo. Runstensstycket förvaras nu inuti Köpings kyrka i nordvästra hörnet.

Stenarten är ursprungligen röd kalksten men har förmodligen varit liggande i sur jord, ty den har förändrat färg, så att man endast innerst i brottet ser en röd strimma. På somliga ställen hade stenen efter sin framkomst genom förvittring så mjuk yta, som om den vore belagd med något slags lera, men ytan hårdnade sedermera.

Fragmentets största mått är 76 cm. från hörn till hörn, dess tjocklek är 9 cm. Ytan är ej tillhuggen, innan den bearbetades. Slingorna äro framställda i svag relief, och mellan dem är stenen svagt fördjupad genom huggning.

Fragmentet består af två stycken och utgör ett hörn af en runsten, förmodligen en liggande grafsten.

Inskrift finnes dels i en slinga på styckets midt, dels efter stenens kant.

Runorna i slingan tillhöra uppenbarligen inskriftens början. De utgöras af 1—3 **str**, slutet af ett namn i nom. sg., antagligen på *-fastr*, ordet 3—5 **auk**, följdt af * och därpå öfre delen af runan 6 **s** invid stenens kant, som är början af ett namn, hvars slut sannolikt utgöres af de runor 7—8 **ia** med följande *, som förekomma, sedan slingan åter krökt in på stenen. Runan 7 **i** har upptill ett mycket fint och grundt streck, som skulle kunna göra runan till **l**, men en dylik läsning är mycket osannolik, då 2 är **↑**. Mellan detta **s** och **ia** synas ett par runor hafva kunnat stå, då man tager det rum i betraktande, som upptagits af en korsande slinga.

Efter kanten står: * **kumbl** * **aiftia**.

Inskriften är alltså följande: I slingan: — $\text{HTR} \text{†} \text{N} \text{Y} \times \text{H} \text{—} \text{H} \times$ Utefter kanten:
— * $\text{PNYB} \times \text{H} \text{†} \text{H} \text{—}$

Translitteration: — **str auk** * **s** — **ia** * — * **kumbl** * **aiftia** —

Fonetiskt transskriberas kunna blott **auk**, **kumbl**, hvilkas transskription sammanfaller med translitterationen och **aiftia**, *aftia*. Är 8 **† a** ment som **† n**, kan namnet ha varit **s[ua]in**.

Öfversättning: — (f)ast och **s** — **ia** (lätto göra) minnesvärd efter —

